

Prima instanță: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Papuha
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Pahopol, N. Simciuc, A. Minciuna

Dosarul nr. 3ra-1472/16

Î N C H E I E R E

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Konovalov Sergiu.

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Konovalov Sergiu împotriva Departamentului Poliției de Frontieră privind obligarea acordării spațiului locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 25 martie 2016,

c o n s t a t ă

La 16 ianuarie 2013, Konovalov Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Poliției de Frontieră, solicitând recunoașterea refuzului Departamentului de Poliție de Frontieră ca fiind neîntemeiat, acordarea compensației bănești pentru a costului comercial a unui apartament compus din 3 odăi în sumă de 45000 euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a activat în serviciul militar în Trupele de Grăniceri (Departamentul Poliției de Frontieră) timp de 24 ani și 2 luni. În timpul exercitării serviciului militar, în anul 1993, a fost inclus în lista pentru acordarea spațiului locativ și anume a unui apartament cu 3 (trei) odăi.

S-a mai indicat că în conformitate cu prevederile art. 9 al Legii privind protecția socială și juridică a militarilor și membrilor familiilor lor, în vigoare la acel moment, trebuia să-i fie acordat spațiul locativ în termen de un an. Potrivit art. 21 alin. (5) al Legii cu privire la statutul militarilor, militarii care au satisfăcut serviciul militar 15 și mai mulți ani au voie la spațiul locativ privat. De asemenea, conform legislației în vigoare, în cazul în care nu este posibil de acordat spațiul locativ în natură, atunci se achită compensația bănească a costului comercial pentru spațiul locativ. Costul mediu al unui apartament compus din 3 odăi în or. Hîncești, constituie 45 000 euro. Consideră că un drept obținut cândva nu poate fi abrogat prin lege, mai mult decât atât, conform art. 6 Cod Civil RM este direct indicat, că legea

nu are efect retroactiv, atunci când înrăutățește situația cetățeanului. S-a mai invocat că pentru realizarea acestui drept, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Departamentul Poliției e Frontieră al MAI pentru ai fi acordat spațiu locativ sau în cazul în care nu este posibil de acordat spațiul locativ în natură, atunci să-i fie achitat compensația bănească costului comercial pentru spațiul locativ, însă Departamentul Poliției de Frontieră al MAI i-a refuzat.

La data de 23 octombrie 2015 Konovalov Sergiu a înaintat o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat recunoașterea refuzului Departamentului e Poliție de Frontieră ca fiind neîntemeiat și obligarea acordării unui apartament compus din 3 odăi, potrivit art. 21 alin. (1), (13) și (15) al Legii nr. 162 din 22.07.2005 cu privire la statutul militarilor (în redacția de până la 18 decembrie 2009).

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25 martie 2016, sa respins cererea de chemare în judecată depusă de Konovalov Sergiu către Departamentul Poliției de Frontieră privind obligarea acordării spațiului locativ, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de reprezentantul lui Konovalov Sergiu avocatul Pelin Valeriu, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25 martie 2016.

Nefiind de acord cu decizia respectivă, la data de 22 august 2016, în termenul prevăzut de lege, Konovalov Sergiu prin intermediul avocatului Pelin Valeriu (mandat seria MA nr.0067944) a declarat recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25 martie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie satisfăcută integral cerea de chemare în judecată a lui Konovalov Serghei.

În motivarea recursului recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării pricinii, subliniind că a satisfăcut serviciul militar în Trupele de Grăniceri (Departamentul Poliției de Frontieră) timp de 24 ani și 02 luni, fiind concediat la pensie. În anul 1993 a fost inclus în rând pentru acordarea spațiului locativ - a unui apartament cu 3 odăi. Cu referire la prevederile art. 9 pct. 3 al Legii privind protecția socială și juridică a militarilor și membrilor familiilor lor, care era în vigoare la acel moment, art. 21 alin. (5) a Legii RM cu privire la statutul militarilor și Hotărârea Guvernului RM nr.1428 din 18.12.2007 privind asigurarea cu locuințe a militarilor Armatei Naționale, consideră că legiuitorul a prescris dreptul militarilor de a beneficia de compensația bănească pentru procurarea sau construcția spațiului locativ în mărimea costului mediu de piață al acestuia. A mai invocat că Departamentul Poliției de Frontieră nu a prezentat careva probe în confirmarea lipsei surselor financiare pentru asigurarea militarilor cu spațiu locativ și prin refuzul său în acordarea compensației bănești a costului spațiului locativ i-a lezat dreptul lui de proprietate asupra unui bun, garantat prin Constituția RM și de art. 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului 8 și a Libertăților Fundamentale.

La 04 octombrie 2016, Departamentul Poliției de Frontieră a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia cu menținerea actelor contestate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul

este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Konovalov Sergiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Konovalov Sergiu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Konovalov Sergiu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță